

ROZPRZĘGAĆ (3) *vb impf*

W inf -przęg-; w pozostałych formach -prząg-.

o oraz a jasne.

inf rozprzęgać (1). ◇ praes 1 sg rozprzągam (2). ◇ [3 sg rozprzągå.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Rozdzielać, rozłączać, oddzielać; deiugare, diiugare, seiugare Mącz; abiugare, abiungere, deiungere, disiungere Cn (3) : Deiugo, Rołprzągam/ Rozwiązuyę. Mącz 177c, 381b.

a. *Wyprzęgać zwierzęta pociągowe (tu: z jarzma); wyprzęgając zwierzęta, oddzielać je od siebie; interiungere, solvere iuga Cn (1) :*

rozprzęgać co (żywotne) (1): Bono aratori non licet boves diiugare Dobremu gołpodarzowi álbo oraczowi nie godzi łie wołów rołprzęgáć. Mącz 177c.

[Przen:

*Zwrot: »[kogo] z jednego jarzma rozprzęgać«: [ebionici] W łowiech y w wykłádaniu roźność máią/ ále to ich z iednego iarzma nie rołprząga/ ponieważ ku iedney rzeczy łowo Boże náciągáią. PiotrGonSyn ***v.]*

Synonimy: rozbierać, rozejmować, rozłączać, rozsadzać, rozwiązować, rozwodzić.

Formacje współrdzenne cf PRZEPRZĄGAĆ.

MPi, SBu